

Peningastefnunefnd Seðlabanka Íslands

Fundargerð peningastefnunefndar Seðlabanka Íslands, febrúar 2018

Birt: 21. febrúar 2018

Lög um Seðlabanka Íslands kveða svo á að það sé hlutverk peningastefnunefndar að ákvarða vexti og önnur stýritæki peningastefnunnar og að „[opinberlega skuli] birta fundargerðir peningastefnunefndar og gera grein fyrir ákvörðunum nefndarinnar og forsendum þeirra“. Í samræmi við löggin hefur peningastefnunefndin ákveðið að birta fundargerðir af vaxtaákvörðunarfundum sínum tveimur vikum eftir hverja ákvörðun. Í *Ársskýrslu* bankans verður greint frá því hvernig einstakir nefndarmenn greiddu atkvæði.

Hér birtist fundargerð fundar peningastefnunefndarinnar 5. og 6. febrúar 2018, en á honum ræddi nefndin efnahagsþróunina, þróun á fjármálamörkuðum, vaxtaákvörðunina 7. febrúar og kynningu þeirrar ákvörðunar.

I Þróun í efnahags- og peningamálum

Áður en nefndarmenn fjölluðu um vaxtaákvörðunina ræddu þeir innlenda fjármálamarkaði, fjármálalegan stöðugleika, horfur í heimsbúskapnum og utanríkisviðskiptum Íslands, innlandan þjóðarbúskap og verðbólgu, með hliðsjón af upplýsingum sem hafa komið fram frá vaxtaákvörðun nefndarinnar 13. desember 2017 og uppfærðri spá í *Peningamálum 2018/1* hinn 7. febrúar.

Fjármálamarkaðir

Milli funda nefndarinnar lækkaði gengi krónunnar um 0,3% gagnvart viðskiptaveginni gengisvísitölu. Á sama tímabili lækkaði það um 1,3% gagnvart evru og um 0,8% gagnvart bresku pundi en hækkaði um 4% gagnvart Bandaríkjadal. Seðlabankinn átti engin viðskipti á millibankamarkaði með gjaldeyri á milli funda.

Taumhald peningastefnunnar miðað við raunvexti Seðlabankans hafði slaknað frá desemberfundi nefndarinnar. Raunvextir bankans voru 1,6% miðað við meðaltal mismunandi mælikvarða á verðbólgu og verðbólguvæntingar eða 0,2 prósentum lægri en í desember. Miðað við ársverðbólgu voru þeir 1,8% og höfðu lækkað um 0,7 prósentur.

Vextir á millibankamarkaði með krónur voru óbreyttir á milli funda og engin velta var á markaðnum á tímabilinu.

Ávöxtunarkrafa óverðtryggðra ríkisbréfa hafði hækkað um allt að 0,4 prósentur frá desemberfundinum. Krafa lengri bréfa hafði hækkað mest og vaxtamunur milli þeirra og styttri

bréfa hafði því aukist. Ávöxtunarkrafa lengri verðtryggðra ríkis- og íbúðabréfa hafði einnig hækkað lítillega en krafa styttri verðtryggðra bréfa lækkað. Þá höfðu vextir inn- og útlána fjármálafyrirtækja í meginatriðum þróast í takt við vexti Seðlabankans á milli funda.

Mælikvarðar á áhættuálag erlendra skuldbindinga ríkissjóðs lækkuðu í desember í kjölfar hækunar Fitch Ratings á láns hæfiseinkunn ríkissjóðs í A og nýrrar skuldabréfaútgáfu ríkissjóðs í evrum. Skuldatryggingarálag á fimm ára skuldbindingar ríkissjóðs í Bandaríkjadöllum hafði lækkað um 0,1 prósentu á milli funda í 0,6% og vaxtamunur á evruútgáfu ríkissjóðs gagnvart þýskum ríkisskuldabréfum minnkaði um tæplega 0,3 prósentur í 0,5 prósentur.

Greiningardeildir fjármálafyrirtækja væntu allar óbreyttra vaxta í febrúar. Vísuðu þær helst til þess að raunvextir hefðu lækkað á milli funda auk þess sem enn ríkti óvissa um niðurstöðu kjarasamninga.

Samkvæmt könnun Seðlabankans sem framkvæmd var í lok janúar sl. væntu markaðsaðilar þess að meginvöxtum bankans yrði haldið óbreyttum í 4,25% næstu tvö ár. Þá töldu um 68% svarenda taumhald peningastefnunnar vera hæfilegt þegar könnunin var framkvæmd samanborið við 59% í síðustu könnun. Svipaður fjöldi svarenda taldi taumhald peningastefnunnar vera of þétt og taldi það vera of laust.

Leiðrétt fyrir innlánnum fallinna fjármálafyrirtækja var ársvöxtur víðs peningamagns (M3) 7,1% á fjórða fjórðungi 2017. Það er hægari vöxtur en var á öðrum og þriðja ársfjórðungi en töluvert umfram áætlaðan nafnvöxt landsframleiðslunnar. Innlán heimila vaxa enn hratt en hægt hefur á aukningu innlána fjármálageirans.

Leiðrétt fyrir skuldalækkunaraðgerðum stjórnvalda stækkaði útlánastofn lánakerfisins um 6,3% að nafnvirði á fjórða fjórðungi síðasta árs frá sama fjórðungi 2016. Á fjórða fjórðungi jukust útlán til fyrirtækja um 9% að nafnvirði en útlán til heimila um 5,3% sem er svipaður ársvöxtur og á þriðja fjórðungi.

Úrvalsvísitala Kauphallarinnar, OMXI8, hafði hækkað um 4,4% á milli funda. Velta á aðalmarkaði nam 53 ma.kr. í janúar sem er 6,6% meiri velta en á sama tímabili í fyrra.

Alþjóðleg efnahagsmál og utanríkisviðskipti

Samkvæmt spá Alþjóðagjaldeyrissjóðsins sem birt var í janúar sl. eru horfur í heimsbúskapnum heldur betri en gert var ráð fyrir í spá sjóðsins frá því í október. Gert er ráð fyrir 3,9% hagvexti í heiminum í ár og á næsta ári sem er 0,2 prósentum meiri hagvöxtur en spáð var í október á hvoru ári fyrir sig. Búist er við nokkru meiri hagvexti í þróuðum ríkjum, sérstaklega í Bandaríkjunum, Japan og á evrusvæðinu. Spá um vöxt alþjóðaviðskipta var einnig hækkuð fyrir bæði árin. Verðbólguhorfur í iðnríkjum hafa einnig verið endurskoðaðar upp á við. Spáð er 1,9% verðbólgu í ár og að hún aukist í 2,1% á næsta ári. Gert er ráð fyrir lítið eitt meiri verðbólgu í nýmarkaðs- og þróunarríkjum á þessu og næsta ári en í október. Spár *Consensus Forecasts* um hagvöxt í helstu viðskiptalöndum Íslands á þessu ári höfðu hækkað um 0,1 prósentu milli funda nefndarinnar í 2,3% en verðbólguhorfur voru óbreyttar.

Halli af vöruskiptum nam 26,6 ma.kr. í desember sem er mesti halli sem mælst hefur frá því í júlí 2006 á föstu gengi. Samkvæmt bráðabirgðatöllum Hagstofu Íslands var hallinn 5,4 ma.kr. í janúar. Á árinu 2017 nam halli vöruskipta 178 ma.kr. en hann hafði verið 95 ma.kr. árið á undan. Verðmæti innflutnings jókst um 21% milli ára í fyrra á föstu gengi en verðmæti útflutnings um 8%. Aukinn innflutning á síðasta ári má að mestu leyti rekja til aukins innflutnings fólksbíla auk hrá- og rekstrarvöru en aukning útflutnings stafar einkum af útflutningi iðnaðarvöru.

Miðað við skráð heimsmarkaðsverð hækkandi álverð um 10% milli funda peningastefnunefndar og var meðalverð í janúar um 24% hærra en fyrir ári. Bráðabirgðatölur Hagstofunnar benda til að verð sjávarafurða í erlendum gjaldmiðlum hafi lækkað milli mánaða í desember og um 2,2% á fjórða ársfjórðungi milli ára. Alls lækkaði verð sjávarafurða um 1% milli ára í fyrra. Heimsmarkaðsverð á olíu hefur lækkað nær sleitulaust frá sl. sumri og var í janúar að meðaltali 24% hærra en í janúar 2017.

Miðað við hlutfallslegt verðlag hækkandi raungengi um 11,8% milli ára í fyrra. Á sama mælikvarða mældist raungengi 98 stig í janúar. Hafði það lækkað um 1% milli mánaða en lækkað um 1,2% milli ára. Hækkunina milli ára má að öllu leyti rekja til hærra nafngengis krónu en innlend verðbólga var svipuð og í helstu viðskiptalöndum Íslands.

Innlendur þjóðarbúskapur og verðbólga

Eins og vænst var gekk samdráttur heildarvinnustunda og minnkun atvinnuþátttöku sem mældist í vinnumarkaðskönnun Hagstofunnar á þriðja ársfjórðungi í fyrra til baka á fjórða ársfjórðungi enda hélt störfum samkvæmt staðgreiðsluskrá áfram að fjölga hratt og innflutningur á erlendu vinnuafli var sem fyrr mikill. Samkvæmt Vinnumarkaðskönnun Hagstofu Íslands fjölgaði heildarvinnustundum um 0,8% milli ára á fjórða ársfjórðungi 2017. Fjölgunin stafaði af 1,4% fjölgun starfandi fólks en meðalvinnuvikan styttist um 0,6%. Að teknu tilliti til árstíðar jókst atvinnuþátttaka um tæpa prósentu milli fjórðunga og hlutfall starfandi um ½ prósentu. Hlutfall starfandi og atvinnuþátttaka minnkuðu um nærri prósentu milli áranna 2016 og 2017.

Atvinnuleysi mældist 3% á síðasta fjórðungi í fyrra, sé leiðrétt fyrir árstíð, og jókst um 0,4 prósentur milli fjórðunga. Var það 2,8% á árinu í heild en hafði verið 3% árið á undan. Samkvæmt tölum Vinnumálastofnunar var atvinnuleysi 2,2% í fyrra og minnkaði um 0,1 prósentu milli ára.

Aðrar vísbendingar báru merki um kröftugri vinnuafleifisþróun. Bráðabirgðatölur um fjölda launafólks á staðgreiðsluskrá sýndu 3,6% aukningu milli ára í október og flutningsjöfnuður erlendra ríkisborgara á aldrinum 20-59 ára nam 0,6% af mannfjölda en hann var 3,8% á árinu öllu. Er það mesta fjölgun á einu ári sem mælt hefur. Starfsfólk starfsmannaleigna og erlendra þjónustufyrirtækja var 1% af vinnuaflinu í lok síðasta árs sem er 57% fjölgun milli ára.

Launavísitalan lækkaði um 0,2% milli mánaða í desember 2017 og um 6,9% milli ára. Kaupmáttur launa miðað við vísitöluna var 4,8% meiri í mánuðinum en á sama tíma árið 2016. Launavísitalan lækkaði um 6,8% milli ársmeðaltala í fyrra og kaupmáttur jókst um 5%.

Vísbendingar um einkaneyslu á fjórða fjórðungi síðasta árs gefa til kynna að eftirspurn heimila hafi haldið áfram að aukast milli ára á fjórðungnum en heldur hægar en á fyrri hluta ársins.

Væntingavísitala Gallup lækkaði milli mánaða í janúar og mældist 121,5 stig. Allar undirvísitölurnar lækkuðu í mánuðinum en mestu munaði um mat neytenda á efnahagslífinu og væntinga til næstu sex mánaða. Með lækkuninni í janúar gekk til baka hækkun vísitölnnar í mánuðinum á undan.

Húsnæðisverðsvísitala Hagstofunnar fyrir allt landið, sem birt var í lok janúar, lækkaði um 0,6% milli mánaða að teknu tilliti til árstíðar og um 14,5% frá sama mánuði árið áður. Vísitala íbúðaverðs á höfuðborgarsvæðinu, sem Þjóðskrá Íslands reiknar út, lækkaði um 0,2% milli mánaða í desember þegar leiðrétt hefur verið fyrir árstíðarsveiflu en lækkaði um 13,7% frá sama tíma árið áður. Árshækkun íbúðaverðs heldur því áfram að hjaðna eftir að hafa náð hámarki í tæpum 24% í maí sl. Á árinu 2017 lækkaði vísitala íbúðaverðs um 18,9% að meðaltali

frá árinu á undan. Þinglýstum kaupsamningum á landinu öllu fækkaði um 6,4% milli ára í fyrra en auglýstum íbúðum á sölu fjölgaði töluvert. Meðalsölutími íbúða á höfuðborgarsvæðinu lengdist því lítillega milli áranna 2016 og 2017 og var rúmlega 2 mánuðir í fyrra.

Vísitala neysluverðs hækkaði um 0,27% milli mánaða í desember 2017 en lækkaði um 0,09% milli mánaða í janúar. Ársverðbólga mældist 2,4% og jókst um 0,6 prósentur frá desemberfundi nefndarinnar. Vísitala neysluverðs án húsnæðis hafði hins vegar lækkað um 0,9% frá janúar í fyrra. Mælikvarðar á undirliggjandi verðbólgu bentu til þess að hún hefði aukist í janúar og verið á bilinu 1½-2½%.

Útsöluáhrif leiddu að venju til lækkunar í janúar en á móti komu hækkun á húsnæðisverði og árstíðarbundnar gjaldskrárhækkanir. Hækkunina á húsnæðisverði mátti einkum rekja til lækkunar húsnæðisverðs á landsbyggðinni. Verð almennrar þjónustu hefur hækkað um 1% milli ára en í nóvember sl. mældist 0,5% verðhjöðnun.

Verðbólguvæntingar markaðsaðila til eins og tveggja ára hafa hækkað lítillega frá því í nóvember samkvæmt nýrri könnun bankans og voru 2,6-2,7%. Langtímaverðbólguvæntingar þeirra virtust hins vegar lítið hafa breyst og væntu þeir þess að verðbólga verði að meðaltali 2,6% á næstu fimm og tíu árum. Verðbólguálag á skuldabréfamarkaði hefur hins vegar hækkað frá desemberfundi peningastefnufundar og hefur álagið til fimm og tíu ára verið að meðaltali 2,8-3,1% það sem af er fyrsta ársfjórðungi. Hækkunin kann að endurspeglar hækkun áhættuþóknunar en ekki er útilokað að langtímaverðbólguvæntingar hafi eitthvað þokast upp.

Samkvæmt spánni sem birtist í *Peningamálum* 7. febrúar 2018 verður verðbólga nálægt markmiðinu út spátímam. Hún hefur aukist frá miðju síðasta ári, mældist 1,8% á síðasta ársfjórðungi 2017 en jókst í 2,4% í janúar sl. Verðbólguvæntingar virðast einnig í ágætu samræmi við verðbólgu markmiðið. Í samanburði við nóvemberspána verður verðbólga meiri fram eftir þessu ári en heldur minni frá árslokum. Skýrist það fyrst og fremst af því að framleiðsluspennan er talin vera minni en gert var ráð fyrir í nóvember sem rekja má til heldur hægari hagvaxtar í fyrra og í ár ásamt horfum á hraðari fjölgun fólks á vinnualdri.

Samkvæmt fjárlögum fyrir árið 2018 eykst aðhaldsstig ríkisfjármála á þessu ári minna en áætlað hafði verið í nóvemberspá bankans. Áætlað er að aukið aðhald samsvari 0,8% af landsframleiðslu samanborið við 1,3% í nóvember. Fjármálastefna nýrrar ríkisstjórnar fyrir næstu fimm ár var lögð fram í desember sl. Þrátt fyrir að gert sé ráð fyrir afgangi á ríkissjóði felur hún í sér nokkra slökun á aðhaldsstigi opinberra fjármála miðað við fjármálastefnu sem lögð var fram af síðustu ríkisstjórn í janúar 2017. Mat á aðhaldsstigi í febrúarspá bankans sýnir slökun í aðhaldi árin 2017-2020 sem nemur 2% af landsframleiðslu miðað við nóvemberspá bankans.

Minni vöxtur útflutnings hefur hægt á hagvexti frá því að hann náði hámarki árið 2016. Samkvæmt bráðabirgðatölum Hagstofunnar mældist 4,3% hagvöxtur á fyrstu þremur fjórðungum ársins 2017. Áætlað er að hann hafi verið 3,4% á árinu öllu sem er heldur hægari vöxtur en gert var ráð fyrir í nóvemberspánni sem skýrist fyrst og fremst af hraðari hjöðnun útflutningsvaxtar. Horfur eru á svipuðum hagvexti í ár eða 3,2% sem er lítillega minni vöxtur en spáð var í nóvember. Líkt og í nóvemberspánni er gert ráð fyrir hægfara aðlögun hagvaxtar að langtímaleitnivexti á næstu tveimur árum. Þrátt fyrir hægari hagvöxt í fyrra og í ár hefur innlend eftirspurn vaxið hraðar en gert hafði verið ráð fyrir. Talið er að þjóðarútgjöld hafi vaxið um 7% í fyrra og horfur eru á að þau vaxi um 4,4% í ár. Skýrist meiri vöxtur þjóðarútgjalda fyrst og fremst af hraðari vexti fjárfestingar og minna aðhaldi opinberra fjármála.

Talið er að laun og launatengd gjöld hækki um 6,5% í ár sem er svipuð hækkun og í fyrra. Gert er ráð fyrir að framleiðni vinnuafis hafi aukist heldur hægari í fyrra en áætlað var í nóvember

og spáin fyrir þetta ár hefur einnig verið lækkuð. Launakostnaður á framleidda einingu hækkar því meira en þá var spáð. Áætlað er að hann hafi hækkað um 4,3% í fyrra og muni hækka um 5,5% í ár. Líkt og í nóvemberspánni hægir á hækkun launakostnaðar á framleidda einingu á næstu tveimur árum og er spáð tæplega 3% hækkun árið 2020.

Mikill innflutningur vinnuafis hefur vegið á móti hröðum vexti eftirspurnar og leitt til þess að dregið hefur úr framleiðsluspennu frá því að hún náði hámarki undir lok árs 2016. Minni hagvöxtur í fyrra og í ár gerir það að verkum að framleiðsluspennan mælist heldur minni en spáð var í nóvember. Sem fyrr er áætlað að spennan sem náði hámarki seint á árinu 2016 verði horfin í lok spátímans.

II Vaxtaákvörðunin

Seðlabankastjóri greindi nefndarmönnum frá stöðu vinnu við endurskoðun á lagalegum og tæknilegum grunni fjárstreymistækisins.

Nefndarmenn ræddu taumhald peningastefnunnar í ljósi nýjustu upplýsinga um framvindu efnahagsmála og þess að raunvextir bankans höfðu lækkað lítilliga milli funda. Rætt var um hvort taumhaldið væri hæfilegt í ljósi verðbólguhorfa en á fundinum í desember hafði nefndin ákveðið að halda vöxtum óbreyttum þrátt fyrir að nýbirtar tölur þjóðhagsreikninga sýndu að vöxtur innlendrar eftirspurnar væri meiri og aðlögun þjóðarbúskaparins að langtíma jafnvægi gæti orðið hægari en spáð var í nóvember.

Nefndarmenn tóku í því sambandi mið af uppfærðri þjóðhagsspá Seðlabankans sem birtist í *Peningamálum* 7. febrúar en samkvæmt henni verður hagvöxtur árána 2017 og 2018 heldur minni en spáð var í nóvember. Nefndarmenn veittu því athygli að samkvæmt spánni stafaði hægari vöxtur einkum af því að útflutningur hefði aukist hægari í fyrra en gert hafði verið ráð fyrir en á móti myndi innlend eftirspurn vaxa hraðar bæði árin. Voru nefndarmenn sammála um að það skýrist aðallega af meiri fjárfestingu og minna aðhaldi í opinberum fjármálum.

Nefndin ræddi verðbólguþróunina en verðbólga hafði aukist úr 1,9% í desember í 2,4% í janúar og mátti einkum rekja aukninguna til hækkunar húsnæðisverðs á landsbyggðinni. Fram kom að töluverð óvissa ríkti um hvernig bæri að túlka þessa hækkun, hvort um væri að ræða einstakt frávik í mælingu eða vísbendingu um undirliggjandi þróun á húsnæðismarkaði. Undirliggjandi verðbólga hafði hins vegar einnig aukist en var sem fyrr undir markmiði. Bent var á að þrátt fyrir einstaka hækkun húsnæðisverðs á landsbyggðinni hefði almennt dregið úr verðhækkun húsnæðis og áhrif herra gengis krónunnar farið dvínandi, í takt við það sem nefndin hefði áður gert ráð fyrir. Var það mat nefndarinnar að líklegt væri að þessi þróun héldi áfram á næstunni.

Nefndin var sammála um að verðbólguhorfur hefðu lítið breyst frá síðasta fundi. Horfur væru á að verðbólga yrði nálægt markmiði á spátímanum. Taldi nefndin jákvætt að verðbólguvæntingar hefðu á heildina lítið verið í samræmi við markmið um nokkurt skeið. Þótt verðbólguálag á markaði hefði aukist væri það líklega vegna hækkunar á áhættuálagi. Jafnframt veitti nefndin því athygli að gjaldeyrismarkaðurinn hefði verið í ágætu jafnvægi frá síðasta fundi nefndarinnar og gengið lítið breyst. Bent var á að verðbólga væri komin í markmið sem væri jákvætt en líkur á því að hún yrði undir markmiði á næstu misserum hefðu minnkað. Dregið hefði úr slaka erlendis og innflutningsverð gæti því hækkað hratt. Fram kom í umræðunni að ástæðulaust væri að bregðast við minni háttar frávikum verðbólgu frá markmiði meðan sveiflurnar væru hóflegar og verðbólguvæntingar héldust við markmið.

Í ljósi þess að ekki hefðu orðið verulegar breytingar frá síðustu spá taldi enginn nefndarmaður ástæðu til að breyta vöxtum að þessu sinni. Voru nefndarmenn sammála um að horfur væru á að spenna í þjóðarbúskapnum myndi minnka á næstu misserum. Eins og nefndin hafði gert ráð fyrir hafði hátt raungengi hægt á vexti útflutnings undanfarið. Nokkur umræða var hins vegar um óvissuþætti spárinnar. Fram kom að aðlögun þjóðarbúskaparins að jafnvægi virtist jafnvel hraðari en gert var ráð fyrir í nóvemberspánni. Bent var á að aðlögunin gæti orðið enn hraðari ef draga myndi hraðar úr komu ferðamanna en gert væri ráð fyrir í spánni eða ef viðskiptakjör tækju að rýrna að marki. Aðrir lögðu áherslu á að aðlögunin gæti einnig verið ofmetin í spánni þar sem minni hagvöxtur á sl. ári stafaði af sértækum þáttum tengdum lyfjaiðnaði. Jafnframt var bent á að fjárfesting væri oft vanmetin í fyrstu tölum þjóðhagsreikninga eins og t.d. hefði komið í ljós í desember sl.

Nefndin var sammála um að kröftugan vöxt innlendrar eftirspurnar mætti að nokkru leyti rekja til tilslökunar í opinberum fjármálum sem ekki væri þörf á miðað við stöðu hagsveiflunnar, enda enn nokkur spenna til staðar. Sumir nefndarmenn töldu að aðhaldsstig ríkisfjármála kynni að vera ofmetið, sem hætt er við þegar tekjur ríkissjóðs aukast hratt. Fram kom að þótt dregið hefði úr spennu vegna innflutnings framleiðsluþátta væri rétt að hafa í huga að erfiðara gæti orðið að fá erlent vinnuafli til landsins vegna minni slaka í Evrópu. Einnig gætu niðurstöður kjarasamninga á vinnumarkaði orðið óhagstæðari en gert væri ráð fyrir í spánni. Rætt var um að það gæti skipt töluverðu máli fyrir innlandan þjóðarbúskap, horft lengra fram á veginn, hversu hraður hinn alþjóðlegi efnahagsbati yrði.

Með hliðsjón af umræðunni lagði seðlabankastjóri til að vextir bankans yrðu óbreyttir. Meginvextir bankans, þ.e. vextir á sjö daga bundnum innlánum, yrðu 4,25%, innlánsvextir (vextir á viðskiptareikningum) 4%, vextir af lánum gegn veði til sjö daga 5% og daglánvextir 6%. Allir nefndarmenn studdu tillögu seðlabankastjóra.

Nefndarmenn voru sammála um að áfram yrði þörf fyrir peningalegt aðhald til að halda aftur af örum vexti innlendrar eftirspurnar, m.a. í ljósi þess að horfur væru á minna aðhaldi í opinberum fjármálum en áður var gert ráð fyrir. Þá ríkir enn óvissa um niðurstöðu kjarasamninga.

Eftirfarandi nefndarmenn sátu fundinn:

Már Guðmundsson, seðlabankastjóri og formaður nefndarinnar

Arnór Sighvatsson, aðstoðarseðlabankastjóri

Þórarinn G. Pétursson, aðalhogfræðingur

Gylfi Zoëga, prófessor, utanaðkomandi nefndarmaður

Katrín Ólafsdóttir, lektor, utanaðkomandi nefndarmaður

Þar að auki sátu fjölmargir starfsmenn Seðlabankans hluta fundarins.

Rannveig Sigurðardóttir ritaði fundargerð.

Næsta yfirlýsing peningastefnufundarinnar verður birt miðvikudaginn 14. mars 2018.